

ХУЛОСАИ

шурои диссертатсионии 6D. КОА-067-и назди Институти забон ва адабиёти ба номи Абуабдуллоҳи Рӯдакии АМИТ барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои филологӣ, аз рӯи ихтисоси 10.01.00. – Адабиётшиносӣ (10.01.01 – Адабиёти тоҷик)

Парвандаи аттестатсионии №_____

Қарори шурои диссертатсионӣ аз 24-уми сентябри соли 2024, №35

Барои сазовор донистани Муҳаммадохирова Ҳанифамо Иброҳимовна шаҳрванди Ҷумҳурии Тоҷикистон ба дараҷаи илмӣ номзади илмҳои филологӣ, аз рӯи ихтисоси 10.01.00. – Адабиётшиносӣ (10.01.01 – Адабиёти тоҷик).

Диссертатсияи Муҳаммадохирзода Ҳанифамо Иброҳимовна дар мавзӯи “Хусусиятҳои ғоявӣ ва бадеии насри Сорбон дар даврони истиқлоли Тоҷикистон” барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои филологӣ, аз рӯи ихтисоси 10.01.00. – Адабиётшиносӣ (10.01.01 – Адабиёти тоҷик) рӯзи 9-уми июли соли 2024, суратҷаласаи № 30 аз ҷониби шурои диссертатсионии 6D. КОА-067-и назди Институти забон ва адабиёти ба номи Абуабдуллоҳи Рӯдакии АМИТ (734025, шаҳри Душанбе, хиёбони Рӯдакӣ, 21) ба ҳимоя иҷозат дода шудааст.

Довталаби дараҷаи илмӣ Муҳаммадохирзода Ҳанифамо Иброҳимовна 20-уми феврالی соли 1971 дар ноҳияи Мир Саид Алии Ҳамадонии вилояти Хатлони Ҷумҳурии Тоҷикистон таваллуд шудааст. Миллаташ тоҷик. Соли 1988 ба факултети забон ва адабиёти тоҷики Донишкадаи давлатии омӯзгории шаҳри Кӯлоб дохил шуда, онро соли 1993 бо ихтисоси “Муаллими забон ва адабиёти тоҷик” хатм кардааст.

Солҳои 1993-2004 дар мактаби таҳсилоти миёнаи умумии №16-и ноҳияи Мир Саид Алии Ҳамадонӣ ба ҳайси омӯзгори фанни забон ва адабиёти тоҷик фаъолият намудааст.

Солҳои 2004-2012 дар радиои Тоҷикистон ба ҳайси муҳаррир фаъолияти худро идома додааст.

Солҳои 2013-2017 дар маҷаллаи “Маърифати омӯзгор” ба ҳайси муҳаррир ва солҳои 2017-2019 дар Донишкадаи такмили ихтисос ва бозомӯзии кормандони соҳаи маориф ба ҳайси ходими илмӣ кор кардааст.

Аз соли 2019 то ба ҳол дар кафедраи умумидонишгоҳии забони тоҷикии Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин Айнӣ ба ҳайси ассистенти кафедраи зикршуда фаъолият дорад.

Диссертатсия дар шӯбаи адабиёти муосири тоҷики Институти забон ва адабиёти ба номи Абуабдуллоҳи Рӯдакии АМИТ иҷро шудааст.

Роҳбари илмӣ – Набиев Абдухолиқ Мирзоевич, номзади илмҳои филологӣ, ходими пешбари шӯбаи адабиёти муосири Институти забон ва адабиёти ба номи Рӯдакии АМИТ.

Муқарризони расмӣ:

Сирочиддини Эмомалӣ - доктори илмҳои филологӣ, декани факултети филологияи тоҷики Донишгоҳи миллии Тоҷикистон;

Мирсаид Баҳром Тоҳир - номзади илмҳои филологӣ, директори Китобхонаи вилоятии оммавии ба номи Тошхоҷа Асирии вилояти Суғд.

Муассисаи пешбар: Муассисаи давлатии таълимии “Донишгоҳи байналмилалӣ забонҳои хориҷии Тоҷикистон ба номи Сотим Улуғзода”.

Мутобиқи муҳтавои тақризи мусбати муассисаи тақриздиханда, ки аз ҷониби раиси ҷаласа - номзади илмҳои филологӣ, дотсент, мудири кафедраи назария ва таърихи адабиёти Донишгоҳи байналмилалӣ забонҳои хориҷии Тоҷикистон ба номи Сотим Улуғзода Шамсов Н.С., эксперт доктори илмҳои филологӣ, профессори кафедраи назария ва таърихи адабиёти Донишгоҳи байналмилалӣ забонҳои хориҷии Тоҷикистон ба номи Сотим Улуғзода Давлатбеков Л. М., котиби ҷаласа - номзади илмҳои филологӣ, дотсенти кафедраи забони тоҷикии ДБЗХТ ба номи Сотим Улуғзода Раҳимова М. И. ва имзову муҳри ректори муассиса, доктори илмҳои филологӣ, профессор Гулназарзода Ж. Б. пешниҳод шудааст, диссертатсияи номзадии Муҳаммадохирзода Ҳанифамо Иброҳим дар мавзӯи “Хусусиятҳои ғоявӣ ва бадеии насри Сорбон дар даврони истиқлоли Тоҷикистон” ба талаботи бандҳои 31-33-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30-юми июни соли 2021, таҳти №267 тасдиқ гардидааст, мувофиқ буда, муаллифи он барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои филологӣ аз рӯйи ихтисоси 10.01.00 Адабиётшиносӣ (10.01.01 – Адабиёти тоҷик) сазовор мебошад.

Муқарризони расмӣ ва муассисаи пешбар бо дарназардошти муқаррароти бандҳои 67-70 ва 74-75-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30-юми июни соли 2021, таҳти № 267 тасдиқ шудааст, интиҳоб ва таъйин гардидаанд. Интиҳоби муқарризони расмӣ ва муассисаи пешбар бар он асоснок мегардад, ки онҳо мутахассисони бевоситаи соҳаи адабиётшиносӣ буда, дар корҳои илмӣ таҳқиқотӣ фаъолона иштирок менамоянд ва дар ин самт асару мақолаҳо таълиф кардаанд, ки мазмуну муҳтавои онҳо ба мавзӯи диссертатсияи мазкур иртибот дорад.

Довталаби дараҷаи илмӣ оид ба мавзӯи диссертатсия 16 мақолаи илмӣ ба нашр расонидааст, ки аз ин номгӯй 8-тои он дар маҷаллаҳои тақризшавандаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ба ҷоп расидаанд. Маводи интишоргардида, нуктаҳои асосӣ, натиҷаҳо ва мазмуни диссертатсияро инъикос намуда, саҳми шахсии муаллифро дар ин самт собит менамояд.

1. Таълифоти муаллиф дар маҷаллаҳои илмӣ тақризшавандаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон:

[1-М]. Муҳаммадохирова Ҳ. Вижагиҳои жанрии қиссаҳои тозанашири Сорбон [Матн] Муҳаммадохирова Ҳ. // Паёми Донишгоҳи омӯзгорӣ.- Душанбе: ДДОТ ба номи С.Айнӣ, №1 (84). 2020. С. 67-73.

[2-М]. Муҳаммадохирова Ҳ. Инъикоси симои ҳамзамонон дар романи «Тангно»-и Сорбон [Матн] Муҳаммадохирова Ҳ. // Паёми Донишгоҳи миллӣ // - Душанбе: ДМТ. №4. 2020. С.89-95.

[3-М]. Муҳаммадохирова Ҳ. Вижагиҳои жанрии қиссаи «Спитамон»-и Сорбон. [Матн] Муҳаммадохирова Ҳ. // Паёми Донишгоҳи омӯзгорӣ. - Душанбе: ДДОТ ба номи С.Айнӣ. №2 (85), 2020. С. 209–213.

[4-М]. Муҳаммадохирова Ҳ. Тасвири симои зани тоҷик дар осори Сорбон [Матн] Муҳаммадохирова Ҳ. // Паёми Донишгоҳи омӯзгорӣ.- Душанбе: ДДОТ ба номи С.Айнӣ. №2(97),2022. С. 212-218.

[5-М]. Набиев А., Муҳаммадохирова Ҳ. Ҳунари таърихнигории Сорбон дар эҷоди қиссаҳо [Матн] / А. Набиев, Ҳ. Муҳаммадохирова // Паёми Донишгоҳи омӯзгорӣ. –Душанбе, 2023. №2 (104). – С.132-138.

[6-М]. Муҳаммадохирова Ҳ. Вижагиҳои мавзӯ, мундариҷа ва ҳунари ҳикояҳои Сорбон. [Матн] / Ҳ. Муҳаммадохирова // Паёми Донишгоҳи омӯзгорӣ. – Душанбе, 2023. №3 (105). – С.156-162.

[7-М]. Набиев А.,Муҳаммадохирова Ҳ. Ҳунари таърихнигорӣ ва забони баёни Сорбон дар романи «Ниёз-конҷӣ» [Матн] /А. Набиев, Ҳ. Муҳаммадохирова // Паёми Донишгоҳи омӯзгорӣ.–Душанбе, 2023. №4 (106). – С.128-132.

[8-М] Муҳаммадохирова Ҳ. Ҳунари нигорандагии Сорбон дар истифодаи тамсил ва рамз [Матн] // Ҳ. Муҳаммадохирова // Паёми Донишгоҳи омӯзгорӣ. – Душанбе, 2023. №5 (107) - С.121-126.

II. Таълифоти муаллиф дар маҷмуаҳо ва нашрияҳои дигари илмӣ:

[9-М]. Муҳаммадохирова Ҳ. Вижагиҳои жанрии романи «Шаҳрбону»-и Сорбон [Матн] / Ҳ. Муҳаммадохирова // Маҷмуаи илмии «Анвори дониш». Душанбе, 2020. №1 (1). – С.129-135.

[10-М]. Муҳаммадохирова Ҳ. Инъикоси ҳаёти иҷтимоии лӯлиён дар осори Сорбон [Матн] / Ҳ. Муҳаммадохирова // Маҷмуаи илмии «Анвори дониш». – Душанбе, 2022. №3 (3). –С.88-96.

[11-М]. Муҳаммадохирова Ҳ. Тасвири воқеаҳои солҳои навадуми садаи XX дар осори Сорбон [Матн] / Ҳ. Муҳаммадохирова // Номаи ховаршиносон. Мақолаҳои илмии факултети забонҳои шарқ, бахшида ба 70-умин солгарди сармуаллимаи кафедраи забони англисӣ Тошматова Назифат. – Хучанд: Ношир, 2023. – С.399-411.

[12-М]. Муҳаммадохирова Ҳ. Ҳунари нигорандагии Сорбон дар тасвири мавзӯи ахлоқ [Матн] / Ҳ. Муҳаммадохирова // Маҷаллаи илмӣ-омӯзишии муҳаққиқони ҷавон «Муҳаққиқ».–Душанбе, 2023. №4 (61). – С. 85 - 89.

[13-М]. Муҳаммадохирова Ҳ. Сабки баёни осори Сорбон [Матн] / Муҳаммадохирова Ҳ. // Маҷмуаи илмии «Анвори дониш». Душанбе, 2024. №1 (1). –С.116-124.

Конференсияҳо:

[14-М]. Муҳаммадохирова Ҳ. Тасвири робитаҳои муштараки давлатҳои ҳамҷавор дар осори Сорбон [Матн] Ҳ. Муҳаммадохирова // Конференсияи байналмилалӣ илмӣ «Муштарақоти таърихиву фарҳангӣ ва робитаҳои иқтисодӣ фарҳангии халқӣ тоҷик дар кишварҳои Шарқи Миёна ва Наздик. – Душанбе: Институти омӯзиши масъалаҳои давлатҳои Осиё ва Аврупои АМИТ. 25. 05. 2023. – С.372-378.

[15-М]. Муҳаммадохирова Ҳ. Тасвири симои ҷавонони боистеъдоду шуҷоатманд дар осори Сорбон [Матн] / Ҳ. Муҳаммадохирова // Конференсияи байналмилалӣ 8-уми шурои олимони ҷавони АМИТ таҳти унвони «Нақши олимони ҷавон дар рушди илм, инноватсия ва технология». – Душанбе, 26. 05. 2023. – С.196-200.

[16-М]. Муҳаммадохирова Ҳ. Тасвири воқеаҳои ақибгоҳи Ҷанги Бузурги Ватанӣ дар ҳикояҳои Сорбон [Матн] / Ҳ. Муҳаммадохирова // Маводи конференсияи илмӣ-амалӣ ҳаёти профессорону омӯзгорон, докторантону магистрантон ва донишҷӯёни Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин Айнӣ бахшида ба рӯзи илми тоҷик «Барномаи давлатии тарбияи ватандӯстӣ ва таҳкими ҳувияти миллии ҷавонони Тоҷикистон (солҳои 2023-2027), «Бистсолаи омӯзиш ва рушди фанҳои табиатшиносӣ, дақиқ ва риёзӣ дар соҳаи маориф (солҳои 2020-2040) ва 145-солагии Қаҳрамони Тоҷикистон Садриддин Айнӣ (15-21.04.2023).–Душанбе, 2023.– С.77-83.

Ба автореферати диссертатсия аз муҳаққиқони зерин тақризи ба шурои диссертатсионӣ ворид шудаанд:

1. Дар тақризи доктори илмҳои филологӣ, директори Институти илмҳои гуманитарӣ ба номи академик Б. Искандарови АМИТ Қаландариён Ҳоким Сафар роҷеъ ба мубрам ва актуалӣ будани мавзӯ, инчунин навоарӣ дар таҳқиқи илмӣ диссертант таъкид гардида, ба автореферат ду эрод гирифта шудааст:

- Ба назари мо таҳқиқ дар хусуси вижагиҳои ғоявию ҳунарии тамоми осори мансури Сорбон дар даврони истиқлол ва ғунҷонидани онҳо дар ҷаҳорҷӯби як диссертатсияи номзадӣ тавсифӣ будани корро бар таҳлили илмӣ тарҷеҳ медиҳад;

- Хуб мешуд, агар муаллиф мавзуи мазкурро дар доираи як ё ду асари Сорбон ба риштаи таҳқиқ мекашид, то ки дар ин доира мавзӯ, масъала (проблематика), ғоя, тарҳу таркиббандӣ, системаи тасвирҳои бадеӣ, хусусиятҳои бадеӣ, мавқеи асар дар эҷодиёти нависанда, мақоми асар дар таърихи ҷараёни адабӣ ва дигар масъалаҳои, ки фарогири ғоя ва бадеияти ҳар асари бадеӣ мебошанд, ба пуррагӣ ҳаллу фасли худро меёфтанд.

2. Тақризи номзоди илмҳои филологӣ, дотсенти кафедраи адабиёти муосири тоҷики МДТ “Донишгоҳи давлатии Хучанд ба номи академик Бобоҷон Ғафуров” Раҷабов Боҳир дар маҷмӯъ мусбат буда, дар он чунин эродҳо гирифта шудаанд:

- Ба назари мо, барои боз ҳам такмил ёфтани арзишу аҳаммияти диссертатсия хуб мешуд, шеваи нигориши Сорбон бо асарҳои дигар нависандагони ин давра муқоиса ва таҳлилу баррасӣ гардад.

- Дар автореферати диссертатсия баъзе хатоҳои техникиву имлоӣ ба чашм мерасанд, ки ислоҳи онҳо мувофиқи мақсад аст.

3. Тақризи номзади илмҳои филологӣ, мудирӣ кафедраи забон ва адабиёти тоҷики Донишқадаи омӯзгорӣи Тоҷикистон дар шаҳри Панҷакент Ғаффоров Мизроб низ мусбат буда, ба автореферат ду эрод гирифта шудааст:

- Дар бахши “Дараҷаи омӯзиши мавзӯ”-и муқаддима на ҳамаи таҳқиқоти роҷеъ ба эҷодиёти Сорбон баанҷомрасида нақду баррасӣ ва муаррифӣ шудаанд. Аз ҷумла, мақолаи адабиётшинос Мисҳобиддин Маҳмудзода, ки ба нақду баррасии романи “Достони писари Худо”-и Сорбон бахшида шудааст, инчунин китоби маҷмуаи мақолаҳои “Сорбон дар оинаи нақду сухансанҷӣ”, ки мақолоти зиёдеро дар нақду баррасии осори нависанда фаро мегирад, аз назари муаллиф дур монданд.

- Дар автореферати диссертатсия баъзе ғалатҳои техникиву имлоӣ ба мушоҳида мерасад, ки бартароф намудани онҳо ба нафъи кори муаллиф аст.

4. Тақризи номзади илмҳои филологӣ, дотсент, мудирӣ кафедраи адабиёти тоҷики МДТ “Донишгоҳи давлатии Бохтар ба номи Носири Хусрав” Аҳмадов С.Г. мусбат буда, чунин эродҳо пешниҳод шудаанд:

- Бо он ки услуби нигориши автореферат хеле хуб аст, дар он хеле кам бошад ҳам, баъзе ғалатҳои услубӣ низ мушоҳида мешаванд. Барои мисол, дар ҷумлаи зерин такрори пайвандаки “ки” услуби баёнро халалдор кардааст: “Аммо бо вучуди ин пажӯҳишҳо ин нуктаро ҳатман бояд таъкид намуд, ки омӯзиш ва баррасии ин таҳқиқотҳо ҳулосаеро ба миён меорад, ки оид ба масъалаҳои гуногуни осори дар давраи истиқлол таълифнамудаи Сорбон таҳқиқоти алоҳида сурат нагирифтааст” (автореферат, саҳ. 4).

- Дар саҳифаҳои алоҳидаи автореферати диссертатсия ва матни русии он баъзе ғалатҳои имлоиву техникӣ ба чашм мерасанд.

Муқарризон дар баробари муайян кардани баъзе эроду нуқсонҳои диссертатсия ва автореферати он (тоҷикӣ ва русӣ) аҳаммияти ҷанбаҳои назарию амалӣ ва навоари кор, инчунин дастовардҳои илмии муаллифи диссертатсияро таъкид карда, онро барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои филологӣ, аз рӯи ихтисоси 10.01.00 – Адабиётшиносӣ (10.01.01 – Адабиёти тоҷик) сазовор донистаанд.

Шури диссертатсионӣ қайд менамояд, ки довталаби дараҷаи илмӣ дар асоси таҳқиқоти илмӣ чунин масъалаҳоро муқаррар намудааст:

- Осори Сорбонро дар даврони истиқлоли кишвар аз ҷиҳати мавзӯ, моҳият, ғоя ва ҳунари нигорандагии он баррасӣ кардааст;

- Нишонаҳои фарқкунандаи осори дар даврони истиқлол иншонамудаи адибро муқаррар кардааст;

- Ҳунари нигорандагии адиб дар инъикоси ҳодисаву воқеаҳои таърихӣ дар ин давраро таҳқиқ кардааст;

- Ҳунари нигорандагии адиб дар тасвири симои зани тоҷикро дар замони нав мавриди омӯзиш қарор додааст;

- Масъалаҳои забони нависанда, сабки нигориш, эҷоди нависанда дар марҳилаи нави эҷодиётро омӯхта, ба натиҷаҳои назаррас расидааст;

- Вежагиҳои сохторӣ, мавзӯӣ, рамзгароӣ дар осори дар давраи истиқлол эҷоднамудаи адибро таҳқиқ кардааст;

- Навоварии ҳунарии Сорбон дар иншои ҳикояҳо ва таълифи новелла пажӯҳишу баррасӣ шудааст.

Асосҳои назарии таҳқиқ дар он нукта хулоса шудааст, ки довталаби дараҷаи илмӣ бо истифода аз назару ақидаҳои илмии муҳаққиқон мавзӯи таҳқиқро дар заминаи меъёрҳои маъмулии шиноخت ва равишҳои анъанавии илмӣ мавриди пажӯҳиш қарор додааст.

Дар робита ба масъалаҳои диссертатсия аз чунин усулҳои гуногуни адабиётшиносӣ самаранок истифода шудааст: Зимни таҳқиқ бо дарназардошти таҳқиқи ҷанбаҳои гуногуни осори Сорбон дар даврони истиқлол вобаста ба масъалагузори мушаххас аз методҳои таҳлилӣ, истидлолӣ, муқоисавӣ, муқоисавӣ-таърихӣ, таҳлили сохтории матни адабӣ, таҳлили сабкшинохтии матни адабӣ, таҳлили мундариҷавии матни адабӣ ва омӯри истифода шудааст.

Асосҳои назарӣ ва амалии омӯзиши мавзӯро таълифоти таҳқиқоти адабиётшиносон ва донишмандони ватаниву хориҷӣ ташкил карда, зимни таҳқиқ андешаҳои донишмандоне чун М. Шукуров, Р. Ҳошим, Р. Ҳодизода, Р. Амонов, С. Табаров, Р. Мусулмониён, Х. Асозода, Ҷ. Бақозода, Х. Шарифзода, А. Сатторзода, А. Набавӣ, А. Абдуманнонов, А. Раҳмонов, Н. Салимӣ, М. Мирзоюнус, Ш. Солеҳов, З. Ёлмасова, Х. Ҳошимова ва мунаққидони рус М.М. Бахтин, В.Г. Белинский, Н. Т. Нефедов, М.М. Гиршман, Ф. М. Головенченко, Г. Н. Поспелов, Б. Т. Рейзов истифода шудааст.

Диссертатсия дар заминаи таҳқиқи мухтасоти ғоявӣ ва бадеии осори Сорбон дар даврони истиқлоли Тоҷикистон ба вучуд омадааст.

Аҳаммиати натиҷаҳои бадастовардаи довталаб барои дарёфти дараҷаи илмӣ дар амалия чунин таҳқиқ карда мешавад, ки асарҳои насрии нависандаи тавонои тоҷик Сорбон дар адабиёти муосири тоҷик ҷойгоҳи назаррас дошта, дар тарбияи насли ҷавони кишварамон метавонад саҳми муносиб гузорад. Зеро вазифаи адабиёт тарбия кардани инсон мебошад.

Дар навбати худ, пажӯҳиши мазкурро ҳангоми навиштани китобҳои дарсии таърихи адабиёти тоҷик (бахши адабиёти муосир), таълифи корҳои курсӣ ва корҳои дипломию рисолаҳои хатм, таълими дарсҳои адабиёти муосири тоҷик метавон истифода кард.

Баррасии эътимоднокии натиҷаҳои таҳқиқ нишон доданд, ки дар он пеш аз ҳама, диссертант ба таҳлили муҳтавоии асарҳои дар даврони истиқлол таълифнамудаи Сорбон, маҳорату ҳунари нависандагии ӯ ва сабку баёни асарҳои адиб тавачҷуҳ зоҳир кардааст. Ва дар ин замина диссертант 16 мақола навиштааст, ки аз он шумора 8 мақола дар маҷаллаҳои илмӣ

тақризшавандаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон нашр шуда, дараҷаи эътимоднокии натиҷаҳои таҳқиқро собит месозад.

Саҳми шахсии муҳаққиқ. Саҳми шахсии муҳаққиқ аз муайян кардани ҳадаф ва асосноксозии вазифаҳои таҳқиқ иборат буда, дар омӯзиши осори Сорбон дар даврони истиқлол, коркарди илмии онҳо, тасвиби натиҷаҳо, омода намудани мақолаҳо ва гузоришҳои илмӣ доир ба мавзӯи пажӯҳиш зоҳир мегардад. Таҳқиқи мазкур натиҷаи ҷустуҷӯ ва заҳмати зиёда аз 14 солаи муаллиф буда, дар шакли диссертатсияи мукамал ба анҷом расидааст. Муаллиф сабъ кардааст, ки дар раванди таълифи диссертатсия ҳангоми баррасии масъалаҳои назарӣ ва амалӣ маводи илмии марбути мавзӯро ба низоми муайян дароварда, онҳоро дастабандӣ ва аз лиҳози мундариҷа, ғоя ва ҳунари нигорандагии адиб таҳқиқ намудааст, ки бешубҳа саҳми шахсии диссертантро нишон медиҳад.

Пажӯҳишгар натиҷаҳои омӯзишашро бо мақолаву гузоришҳо манзури аҳли илм ва коршиносон кардааст, ки дар тарғибу ташвиқи таълифоти Сорбон метавонад саҳм гузорад.

Дар ҷаласаи шурои диссертатсионии 6D. КОА-067-и назди Институти забон ва адабиёти ба номи Абуабдуллоҳи Рӯдакии АМИТ аз 24-уми сентябри соли 2024 дар бораи сазовор донишани Муҳаммадохирова Ҳанифамо Иброҳимовна ба дараҷаи илмии номзади илмҳои филологӣ, аз рӯи ихтисоси 10.01.00 – Адабиётшиносӣ (10.01.01 – Адабиёти тоҷик) қарор қабул карда шуд.

Ҳангоми гузаронидани овоздиҳии пинҳонӣ аз 16 нафар аъзои шурои диссертатсионӣ, ки бо фармоиши Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 декабри соли 2022, №307/шд ба ҳайати шуро ворид шудаанд, 14 нафар иштирок доштанд, ки аз онҳо 5 нафар доктори илм аз рӯи ихтисоси диссертатсияи баррасишаванда мебошанд.

Аз 14 нафар аъзои шурои диссертатсионии дар ҷаласаи иштирокдошта овоз доданд: тарафдор – 14 нафар, муқобил – нест, бетараф – нест, бюллетенҳои беътибор – нест.

Раиси шурои диссертатсионӣ,
доктори илмҳои филологӣ

Шарифзода Ф. Х.

Котиби шурои диссертатсионӣ,
номзади илмҳои филологӣ

Муҳаммедходжаева Р. А.